

**ความต้องการการศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี**
**The Needs for Studying in the Bachelor of Arts Program
in Business Chinese, Faculty of Humanities and Social Sciences,
Phetchaburi Rajabhat University**

พรเพ็ญ จุไรยานนท์¹ / สุภาพร อรุณวงศา² / ฐนัฐา ลาภเลิศ³
Pornpen Juraiyanon¹/ Supaporn Aroonawongsa² /Thanuttha Larblerd³

¹⁻³อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

¹⁻³Lecturer of Business Chinese Major, Faculty of Humanities and Social Sciences, Phetchaburi
Rajabhat University

Corresponding author E-mail : pornpen.pbru@gmail.com

(Received: January 8, 2024; Revised: October 9, 2024; Accepted : December 16, 2024)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการการศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี เพื่อเป็นแนวทางพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาจีนหรือภาษาจีนธุรกิจ ในรูปแบบหลักสูตรผสมผสานใหม่ ภายใต้คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1,039 คน ประกอบด้วย 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 853 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงและใช้การกำหนดสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างตามโรงเรียนต่าง ๆ ทั้ง 22 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเพชรบุรี กลุ่มที่ 2 เป็นศิษย์เก่าสาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 120 คน และกลุ่มที่ 3 เป็นผู้ใช้บัณฑิตหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในสาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ โดยใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง เป็นผู้บริหาร หัวหน้างาน หน่วยงานละ 2 คน จำนวน 33 แห่ง รวมจำนวน 66 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามความต้องการการศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ วิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบ

แบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการหลักสูตรหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ ควรจะจัดการเรียนที่ประเทศไทยและเรียนในสาธารณรัฐประชาชนจีนร่วมกัน สาขาวิชาภาษาจีนหรือภาษาจีนธุรกิจที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสนใจในการเข้าศึกษาต่อมากที่สุด ได้แก่ สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ รองลงมาเป็นสาขาวิชาภาษาจีน และสาขาวิชาภาษาจีน (หลักสูตรนานาชาติ) หลักสูตรควรใช้ระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอน ระยะเวลา 4 ปี ควรจัดการเรียนการสอนในวันและเวลาราชการ (ภาคปกติ) วันจันทร์-วันศุกร์ เวลา 08.30-16.30 น. มีค่าธรรมเนียมตลอดหลักสูตรอยู่ระหว่าง 100,000 – 120,000 บาท ควรจัดให้มีทุนการศึกษาประเภททุนการศึกษายกเว้นค่าเล่าเรียน หลักสูตรควรมีกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านการพัฒนาด้านภาษาจีน และใช้การคัดเลือกบุคคลเพื่อเข้าศึกษาต่อด้วยการสอบข้อเขียนและสอบสัมภาษณ์ ความคาดหวังต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความคาดหวังมากที่สุดในด้านเป้าหมายที่ต้องการศึกษาต่อหรือคาดว่าจะส่งเสริมให้บุคคลศึกษาต่อ รูปแบบของการจัดการเรียนการสอน และรูปแบบของหลักสูตร ตามลำดับ และผู้ตอบแบบสอบถามมีความคาดหวังในหลักสูตรที่จะถูกพัฒนาของสาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ ว่าหากเกิดการพัฒนาหลักสูตรควรเป็นหลักสูตรที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาและการปฏิบัติจริงเพื่อใช้ในการประกอบอาชีพได้ มีโครงการแลกเปลี่ยนความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยชั้นนำในสาธารณรัฐประชาชนจีน หลักสูตรควรเน้นไปความนิยมของกระแสการเรียนภาษาต่างชาติเพื่อการประกอบธุรกิจ การจัดการธุรกิจ เป็นหลัก ตลอดจนมีกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางด้านภาษาจีนให้กับผู้เรียนมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: ความต้องการศึกษาต่อ สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

Abstract

This research aims to investigate needs for studying in the bachelor of arts program in Business Chinese, Faculty of Humanities and Social Sciences, Phetchaburi Rajabhat University. The findings will be used as a guideline for developing a new blended learning program in Chinese or Business Chinese under the Faculty of Humanities and Social Sciences, Phetchaburi Rajabhat University. This research employed a survey method, collecting data from 1,039 participants, divided into three groups: (1) 853 high school students in grades 11 and 12, selected through purposive sampling and proportional allocation across 22 schools under the Phetchaburi Secondary Educational Service Area Office; (2) 120 alumni of the Business Chinese program, Faculty of Humanities and Social Sciences, selected through purposive sampling; and (3) 66 stakeholders, including executives and supervisors from 33 organizations, also selected through purposive sampling. A questionnaire on the demand for a Bachelor of Arts program in

Business Chinese was used to collect data. The data were analyzed using mean, percentage, and standard deviation. The research findings revealed that a majority of respondents expressed a preference for a Bachelor of Arts program in Business Chinese that combines both in-country (Thailand) and overseas (People's Republic of China) studies. Among the Chinese language or Business Chinese programs, Business Chinese was the most popular choice, accounting. This was followed by Chinese language and International Chinese. Respondents favored a four-year program with regular weekday classes (Monday-Friday, 8:30 AM - 4:30 PM). The preferred tuition fee range was between 100,000 and 120,000 baht, and a significant portion expressed a need for tuition waivers. Additionally, respondents indicated a strong desire for extracurricular activities to enhance Chinese language skills and favored a selection process that includes both written exams and interviews. Regarding expectations for a Bachelor of Arts in Chinese Language program, respondents expressed the highest expectations for the program's objectives, instructional methods, and curriculum. Respondents also expected a Business Chinese program to prioritize practical skills development, including language proficiency and real-world application. They expressed a preference for exchange programs with leading universities in the People's Republic of China, a curriculum aligned with current trends in business language learning, and a variety of extracurricular activities to enhance Chinese language skills.

Keywords: The Needs for Studying, Chinese Language Department, Phetchaburi Rajabhat University

บทนำ

การเรียนการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศในประเทศไทยในปัจจุบันเป็นศาสตร์ความรู้ที่ได้รับความนิยมแพร่หลายอย่างกว้างขวาง ด้วยมีการสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศไทยและประเทศจีนอย่างต่อเนื่อง รวมถึงในประเทศอื่น ๆ ของทวีปเอเชียส่วนใหญ่ต่างให้ความสำคัญต่อความสัมพันธ์ กับประเทศจีนเช่นกัน (ไทย บิซ พาโนรามา, 2564) ภาษาจีนจึงเป็นหนึ่งในภาษาสากลที่มีบทบาทในการสื่อสารเป็นอย่างมาก ทั้งในด้านการเรียน การประกอบธุรกิจอาชีพต่าง ๆ ยิ่งโดยเฉพาะในประเทศไทยเป็นคู่ค้าสำคัญของการผูกมิตรไมตรีกับประเทศจีนมายาวนาน มีการลงทุนในประเทศไทยจำนวนมากและมีนักท่องเที่ยวของประเทศจีนหลังไหลมาเที่ยวอย่างต่อเนื่อง จึงปฏิเสธไม่ได้ว่าภาษาจีนเป็นภาษาเพื่อการสื่อสารที่จำเป็นอันดับแรก ๆ ของโลก และของประเทศไทย (นิชาภัทร จาวิสูตร อัจฉรา วัฒนานรงค์ และสุรพร ตั้งสมวรพงษ์, 2556)

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีมุ่งมั่นที่จะเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำด้านอาหาร การท่องเที่ยว และวิทยาการสุขภาพ ภายใต้ความเป็นมหาวิทยาลัยดิจิทัล ด้วยการบูรณาการศาสตร์ เพื่อพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพตามสมรรถนะในศตวรรษที่ 21 มีทัศนคติที่ดี มีคุณธรรมนำความรู้ เป็นพลเมืองดีในสังคม

เน้นองค์ความรู้สู่ท้องถิ่น และส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต น้อมนำแนวพระราชดำริ เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อพัฒนาท้องถิ่นและให้บริการวิชาการ โดยร่วมมือกับทุกภาคส่วนเพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชน สังคม ประเทศชาติและเผยแพร่สู่สากล (มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี, 2562) ด้วยพันธกิจและวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีที่มุ่งเน้นที่จะเป็นมหาวิทยาลัยที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวในส่วนภูมิภาค ตะวันตกจึงเกิดการพัฒนากิจการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการใช้ภาษาสากล เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนให้มีความเป็นสากลมากขึ้น มุ่งเน้นการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ทั้งนี้ยังเป็นผลมาจากการที่มหาวิทยาลัยมีการสร้างความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศในพื้นที่เอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ปัจจุบันหลักสูตรที่สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเป็นหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ (หลักสูตร 4 ปี) ซึ่งเน้นทางด้านการพัฒนาครูสอนภาษาจีนแต่ด้วยสถานการณ์ของความร่วมมือระหว่างประเทศและความสนใจในการพัฒนาผู้เรียนในแต่ละประเทศที่มุ่งเน้นในเรื่องเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมบริการทำให้เกิดการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาที่หลากหลายอย่างต่อเนื่อง มุ่งตอบโจทย์ให้กับผู้ที่สนใจการศึกษาด้านภาษาจีนที่ไม่ได้เจาะจงทางด้านครุศาสตร์เพียงอย่างเดียว แต่ยังมองไปถึงเป้าหมายของการพัฒนาผู้เรียนให้มีความหลากหลายในด้านการใช้ภาษาจีน เพื่อยกระดับการประกอบธุรกิจการเป็นผู้ประกอบการและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ นำไปสู่ความร่วมมือกับภาคอุตสาหกรรมของจีนในอนาคต

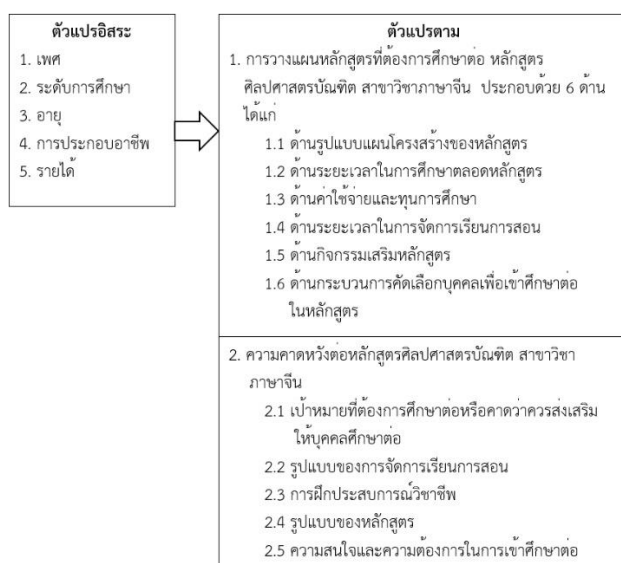
ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ และนำข้อมูลของการศึกษาไปต่อยอด สอนความต้องการของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย ตลอดจนบุคคลทั่วไปที่สนใจการต่อการศึกษาต่อหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับภาษาจีนและนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาเปิดหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจที่ทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของกระแสของสังคมยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในเรื่องของหลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตรการบริหารงานภายในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี แนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรและเหตุผลสำคัญของการเปิดหลักสูตรเพื่อให้ตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายที่คาดว่าจะเข้าศึกษาต่อในหลักสูตร ได้มาซึ่งกรอบแนวคิดการวิจัย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ประกอบด้วย 3 กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ 1 เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี จำนวน 22 โรงเรียน รวมจำนวนนักเรียน 8,754 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี, 2566)

กลุ่มที่ 2 เป็นศิษย์เก่าสาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ ยังไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน

กลุ่มที่ 3 ผู้ใช้บัณฑิตในสาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ ยังไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยดำเนินการเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้

กลุ่มที่ 1 เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 22 โรงเรียน รวมจำนวนนักเรียนทั้งหมด 8,754 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง เฉพาะนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 2,898 คน และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 2,786 คน และใช้เกณฑ์การคำนวณกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 15 ของยามาเน (Yamane, 1973) ซึ่งได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 435 คน นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 418 คน และใช้การเทียบบัญญัติไตรยางเพื่อกำหนดสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างตามโรงเรียนต่าง ๆ ทั้ง 22 โรงเรียน

กลุ่มที่ 2 เป็นศิษย์เก่าสาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) ซึ่งเลือกจากศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2561-2565 รวมจำนวน 120 คน

กลุ่มที่ 3 เป็นผู้ใช้บัณฑิตในสาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) ซึ่งเป็นผู้บริหาร หัวหน้างาน หน่วยงานละ 2 คน จากสถานประกอบการต่าง ๆ สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ ส่งนักศึกษาไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพและสร้างความร่วมมือเครือข่ายผู้ประกอบการด้านบริหารธุรกิจ อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว รวมจำนวน 33 แห่ง รวม 66 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี แบ่งออกเป็น 4 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นรูปแบบเลือกตอบ ประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษา อายุ การประกอบอาชีพ และรายได้

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อการวางแผนหลักสูตรที่ต้องการศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ 6 ด้าน ประกอบด้วย ด้านรูปแบบแผนโครงสร้างของหลักสูตร ด้านระยะเวลาในการศึกษาตลอดหลักสูตร ด้านทุนการศึกษาและค่าใช้จ่าย ด้านระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร และด้านกระบวนการคัดเลือกบุคคลเพื่อเข้าศึกษาต่อในหลักสูตร เป็นรูปแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 3 ความคาดหวังต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ 4 ด้าน ประกอบด้วย เป้าหมายที่ต้องการศึกษาต่อหรือคาดว่าจะส่งเสริมให้บุคคลศึกษาต่อ รูปแบบของการจัดการเรียนการสอน การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และรูปแบบของหลักสูตร แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามวิธีของลิคเอิร์ต (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2553)

แบบสอบถามผ่านการประเมินความสอดคล้องของข้อคำถาม (Index of Item Objective Congruence, IOC) และมีค่าอยู่ระหว่าง 0.60-1.00 จำนวน 36 ข้อ และมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับอยู่ที่ 0.96

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยประสานงานกับกลุ่มเป้าหมาย ทั้ง 3 กลุ่ม โดยเก็บข้อมูลผ่านแบบสอบถามออนไลน์ ระหว่างวันที่ 15-31 ตุลาคม 2566 ดำเนินการดังนี้

กลุ่มที่ 1 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนต่าง ๆ ในจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 22 แห่ง ผู้วิจัยติดต่อประสานงานด้วยการจัดส่งหนังสือขออนุญาตสำรวจและเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ จากคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ พร้อมด้วยการประสานงานด้วยตนเอง

กลุ่มที่ 2 ศิษย์เก่า สาขาวิชาภาษาจีน ผู้วิจัยติดต่อสอบถามผ่านช่องทางสื่อสังคมออนไลน์และโทรศัพท์ติดต่อด้วยตัวเอง เพื่อแนะนำวิธีการตอบแบบสอบถาม

กลุ่มที่ 3 ผู้ใช้บัณฑิตในสาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ ผู้วิจัยติดต่อประสานงานด้วยการจัด ส่งหนังสือขออนุญาตสำรวจและเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ จากคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ พร้อมด้วยการประสานงานด้วยตนเอง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้คืนจากกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์หาค่าสถิติต่าง ๆ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้ ตอนที่ 1 ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษา อายุ การประกอบอาชีพ และรายได้ โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่มตามกลุ่มตัวอย่าง ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าร้อยละ (Percentage) และความค่าความถี่ ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อการวางแผนหลักสูตรที่ต้องการศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ ตอนที่ 3 ความคาดหวังต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ ซึ่งเป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และการหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (บุญชม ศรีสะอาด, 2546) และตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องความต้องการการศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มที่ 1 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนต่าง ๆ ในจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 22 แห่ง จำนวน 853 คน เป็นเพศหญิง จำนวน 717 คน คิดเป็นร้อยละ 84.06 ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 480 คน คิดเป็นร้อยละ 56.3 นักเรียนทั้งหมดมีอายุอยู่ระหว่าง 16-20 ปี และไม่มีรายได้ จำนวน 746 คน คิดเป็นร้อยละ 87.46 รองลงมามีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 12.54 ตามลำดับ

กลุ่มที่ 2 ศิษย์เก่า สาขาวิชาภาษาจีน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง 89 คน คิดเป็นร้อยละ 74.17 มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 91.67 และระดับปริญญาโท จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 มีอายุระหว่าง 26-30 ปี จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 รองลงมามีอายุระหว่าง 31-45 ปี จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 31.67 และมีอายุระหว่าง 21-25 ปี จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ศิษย์เก่าส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 23.33 รองลงมาประกอบอาชีพอื่น ๆ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 19.17 และประกอบธุรกิจ-กิจการส่วนตัว/ค้าขาย จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 18.33 มีรายได้ระหว่าง 10,001 - 15,000 บาท จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 29.17 รองลงมารายได้ระหว่าง 20,001 - 25,000 บาท จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 35.83 และมีรายได้ระหว่าง 25,001 - 30,000 บาท จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 15.83 ตามลำดับ

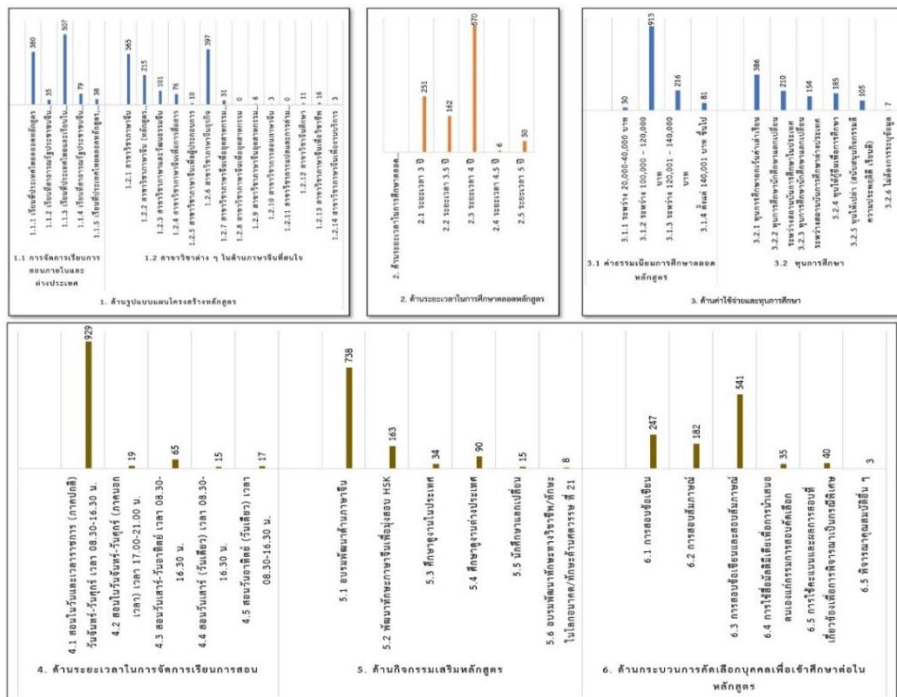
กลุ่มที่ 3 เป็นผู้ใช้บัณฑิตในสาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ ส่วนมากเป็นเพศหญิง จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 62.12 มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาเป็นระดับปริญญาโท จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 40.91 และระดับปริญญาเอก จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 9.09 ปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (N = 1,039)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	กลุ่มที่ 1		กลุ่มที่ 2		กลุ่มที่ 3	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ	853	100.00	120	100.00	66	100.00
ชาย	136	15.94	31	25.83	25	37.88
หญิง	717	84.06	89	74.17	41	62.12
ระดับการศึกษา	853	100.00	120	100.00	66	100.00
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	480	56.27	-	-	-	-
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	373	43.73	-	-	-	-
ระดับปริญญาตรี	-	-	110	91.67	33	50.00
ระดับปริญญาโท	-	-	10	8.33	27	40.91
ระดับปริญญาเอก	-	-	-	-	6	9.09
อายุ	853	100.00	120	100	66	100.01
อายุระหว่าง 16-20 ปี	853	100.00	-	-	-	-
อายุระหว่าง 21-25 ปี	-	-	30	25	3	4.55
อายุระหว่าง 26-30 ปี	-	-	45	37.5	19	28.79
อายุระหว่าง 31-45 ปี	-	-	38	31.67	21	31.82
อายุเท่ากับหรือมากกว่า 46 ปี ขึ้นไป	-	-	7	5.83	23	34.85
การประกอบอาชีพ	853	100.00	120	100.00	66	100.00
นักเรียน/นักศึกษา	-	-	8	6.67	-	-
ข้าราชการ/พนักงานของรัฐ/พนักงาน	-	-	20	16.67	18	27.27
ราชการ/พนักงานมหาวิทยาลัย/พนักงาน						
กระทรวง						
พนักงานบริษัทเอกชน/พนักงาน	-	-	14	11.67	21	31.82
รัฐวิสาหกิจ						
ประกอบธุรกิจ-กิจการส่วนตัว/ค้าขาย	-	-	22	18.33	19	28.79
เกษตรกร	-	-	5	4.17	-	-
รับจ้างทั่วไป	-	-	28	23.33	-	-
อื่น ๆ	-	-	23	19.17	8	12.12

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	กลุ่มที่ 1		กลุ่มที่ 2		กลุ่มที่ 3	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รายได้	853	100.00	120	100.00	66	100.00
ไม่มีรายได้	746	87.46	-	-	-	-
รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท	107	12.54	7	5.83	-	-
รายได้ระหว่าง 5,001 - 10,000 บาท	-	-	35	29.17	-	-
รายได้ระหว่าง 10,001 - 15,000 บาท	-	-	16	13.33	-	-
รายได้ระหว่าง 15,001 - 20,000 บาท	-	-	43	35.83	22	33.33
รายได้ระหว่าง 20,001 - 25,000 บาท	-	-	19	15.83	22	33.33
รายได้ระหว่าง 25,001 - 30,000 บาท	-	-	-	-	16	24.24
รายได้ตั้งแต่ 30,001 บาท ขึ้นไป	-	-	-	-	6	9.09

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อการวางแผนหลักสูตรที่ต้องการศึกษาต่อ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ โดยแบ่งเป็นด้านต่าง ๆ จำนวน 6 ด้าน ดังรายละเอียดต่อไปนี้ 1) ด้านรูปแบบแผนโครงสร้างหลักสูตร ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในส่วนของการจัดการเรียนการสอนภายในและต่างประเทศว่า หลักสูตรควรจะจัดการเรียนที่ประเทศไทยและเรียนในสาธารณรัฐประชาชนจีนร่วมกัน จำนวน 507 คิดเป็นร้อยละ 48.80 และสาขาวิชาด้านภาษาจีนที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสนใจและต้องการจะเข้าศึกษาต่อมากที่สุด ได้แก่ สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจธุรกิจ จำนวน 397 คน คิดเป็นร้อยละ 32.17 2) ด้านระยะเวลาในการศึกษาตลอดหลักสูตร ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่า ควรใช้ระยะเวลา 4 ปี ในการเรียนตลอดหลักสูตร จำนวน 570 คน คิดเป็นร้อยละ 54.86 3) ด้านค่าใช้จ่ายและทุนการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นว่า ในส่วนของค่าธรรมเนียมการศึกษาตลอดหลักสูตร ควรมียกจ่ายอยู่ระหว่าง 100,000-120,000 บาท จำนวน 913 คน คิดเป็นร้อยละ 73.63 และส่วนของทุนการศึกษา ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าควรมีการสนับสนุนทุนการศึกษายกเว้นค่าเล่าเรียน จำนวน 386 คน คิดเป็นร้อยละ 36.87 4) ด้านระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอน ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าควรทำการจัดการเรียนการสอนในวันและเวลาราชการ (ภาคปกติ) วันจันทร์-วันศุกร์ เวลา 08.30-16.30 น. จำนวน 929 คน คิดเป็นร้อยละ 88.9 5) ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าควรมีการอบรมพัฒนาด้านภาษาจีน จำนวน 738 คน คิดเป็นร้อยละ 70.42 และ 6) ด้านกระบวนการคัดเลือกบุคคลเพื่อเข้าศึกษาต่อในหลักสูตร ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ควรมีการคัดเลือกบุคคลเพื่อเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรด้วยการสอบข้อเขียนและสอบสัมภาษณ์ จำนวน 541 คน คิดเป็นร้อยละ 51.62 ปรากฏดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 ความคิดเห็นต่อการวางแผนหลักสูตรที่ต้องการศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
ภาษาจีนธุรกิจ โดยแบ่งเป็นด้านต่าง ๆ จำนวน 6 ด้าน

ตอนที่ 3 ความคาดหวังต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความคาดหวังมากที่สุดในด้านเป้าหมายที่ต้องการศึกษาต่อหรือคิดว่าควรส่งเสริมให้บุคคลศึกษาต่อ ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.57) รูปแบบของการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.55) และรูปแบบของหลักสูตร ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.60) ตามลำดับ ปรากฏดังผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความคาดหวังต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ

รายการ	ระดับความคาดหวัง		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. เป้าหมายที่ต้องการศึกษาต่อหรือคิดว่าควรส่งเสริมให้บุคคลศึกษาต่อ	4.38	0.57	มาก
2. รูปแบบของการจัดการเรียนการสอน	4.38	0.55	มาก
3. การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	4.25	0.67	มาก
4. รูปแบบของหลักสูตร	4.33	0.60	มาก
5. ความสนใจและต้องการเข้าศึกษาต่อ	4.22	0.87	มาก
รวม	4.31	0.55	มาก

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม สรุปข้อเสนอแนะได้ดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคาดหวังในหลักสูตรที่จะถูกพัฒนาของสาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ซึ่งให้มองถึงการที่ผู้เรียนได้เข้าไปเรียนและสามารถนำความรู้ ทักษะการใช้ภาษาและการปฏิบัติจริงไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ และเน้นให้มีการแลกเปลี่ยนความร่วมมือในการนำนักศึกษาไปเรียนที่มหาวิทยาลัยในสาธารณรัฐประชาชนจีน ควรเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำ มีชื่อเสียง มีความน่าเชื่อถือในระดับต้น ๆ และควรเป็นเมืองที่ส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมหรือธุรกิจต่าง ๆ อีกทั้งเพิ่มระยะเวลาแลกเปลี่ยนให้มากขึ้นจากเดิม 1 ปี เป็น 2 ปี ในส่วนของการพัฒนาหลักสูตรควรเน้นไปความนิยมของกระแสการเรียนภาษาต่างชาติเพื่อการประกอบธุรกิจ การจัดการธุรกิจ เป็นหลัก ตลอดจนมีกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางด้านภาษาจีนให้กับผู้เรียนมากยิ่งขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์มาอภิปรายผล 3 ด้าน คือ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ความคิดเห็นต่อการวางแผนหลักสูตรที่ต้องการศึกษาต่อ และความคาดหวังต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่นักเรียนและนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 82.10 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 69.27 มีอายุระหว่าง 16-20 ปี และมีระดับการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ร้อยละ 54.19 ยังไม่มีรายได้ประจำ จากผลการวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่ามีความสอดคล้องกับงานวิจัยของพลารักษ์ ไชโย และนัทสิริ วาริปาน (2555) ที่ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาภาษาจีนธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ที่พบว่า ผู้ที่จะเรียนปริญญาตรีส่วนใหญ่จะเริ่มวางแผนการศึกษาต่อในช่วงอายุ 17-20 ปี เป็นเพศหญิง ยังไม่มีประสบการณ์ทำงานและไม่มีรายได้ ซึ่งกำลังศึกษาต่ออยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ด้วยเพราะนักเรียนกำลังมองเห็นถึงอนาคตในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นสำคัญ อาจจะด้วยเพราะภาษาจีนเป็นภาษาของประเทศในกลุ่มอาเซียนและใช้กันอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน อีกทั้งยังเป็นไปตามแนวทางการศึกษาของ เสาวลักษณ์ สุขสังข์ และคณิศร ธีระวิทย์ (2560) กล่าวว่า การเรียนภาษาจีนส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมรองรับนักลงทุนของจีนในฐานะเป็นนักลงทุนและคู่ค้าที่สำคัญของประเทศ นอกจากจะมีความรู้ทางภาษาอังกฤษแล้ว จะต้องศึกษาภาษาที่ 3 เพิ่มเติม อาทิ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาเกาหลี ตลอดไปจนถึงต้องเรียนรู้เทคโนโลยีนวัตกรรมการสื่อสารใหม่ เพื่อเป็นตัวช่วยให้การทำการค้าได้สะดวกมากยิ่งขึ้น

2. การวางแผนหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ ซึ่งประกอบด้วย 6 ส่วน คือ ด้านรูปแบบแผนโครงสร้างหลักสูตร ด้านระยะเวลาในการศึกษาตลอดหลักสูตร ด้านค่าใช้จ่ายและทุนการศึกษา ด้านระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรและด้านกระบวนการคัดเลือกบุคคลเพื่อเข้าศึกษาต่อในหลักสูตร ผลวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่มองว่าควรจัดการเรียนที่ประเทศไทยและเรียนในสาธารณรัฐ

ประชาชนจีนร่วมกัน ซึ่งเน้นไปทางสาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจธุรกิจ ใช้ระยะเวลาในการศึกษา 4 ปี มีค่าธรรมเนียมการศึกษาตลอดหลักสูตรอยู่ระหว่าง 100,000 – 120,000 บาท โดยเฉลี่ยภาคการศึกษาละ 12,500-15,000 บาท ด้วยผู้เรียนส่วนใหญ่เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ยังไม่มีรายได้ประจำ และควรสนับสนุน มีทุนการศึกษาประเภททุนยกเว้นค่าเล่าเรียนในการสนับสนุนนักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจธุรกิจและทุนการศึกษานักศึกษาแลกเปลี่ยนระหว่างสถาบันการศึกษาในประเทศ ในส่วนนี้จะเป็นปัจจัยสำคัญ ในการตัดสินใจเพื่อศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา โดยจัดการเรียนการสอนในวันและเวลาราชการ (ภาคปกติ) วัน จันทร์-วันศุกร์ เวลา 08.30-16.30 น. มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่ออบรมพัฒนาด้านภาษาจีนและพัฒนาทักษะ ภาษาจีนเพื่อมุ่งสอบ HSK ในกระบวนการคัดเลือกบุคคลเพื่อเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรจะต้องมีการสอบข้อเขียน และสอบสัมภาษณ์ เพื่อวัดความรู้พื้นฐานในด้านภาษาจีนเบื้องต้น สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ญัฐมาภรณ์ เติพรราช ยุพพรณา ศรีโกเมนทร์ และธนชา พิพัฒนพัลลภ (2565) หลักสูตรภาษาจีน ควรจะจัดการเรียนการสอน ในวัน-เวลาราชการ และผู้เรียนส่วนใหญ่จะพิจารณาถึงความคุ้มค่าในค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรด้วยกลุ่มเป้าหมาย ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนหรือนักศึกษาที่กำลังจะศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา โดยในบางคนยังไม่มีงานทำและรายได้ เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 15,000 บาท กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่จึงให้ความสำคัญกับค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรเป็นอย่างมากและอาจเป็นปัจจัยหนึ่งในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่ออีกด้วย อีกทั้งยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ พลากรัก ไชโย และนัทสิริ วาริปาน (2555) ที่ระบุว่า การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของนักเรียน นั้นขึ้นอยู่กับทุนการสนับสนุนของผู้ปกครองและความพร้อมของทุนทรัพย์สำหรับใช้จ่ายในระหว่างการศึกษาซึ่ง นักเรียนส่วนใหญ่ต้องอาศัยการกู้ยืมเงิน เรื่องค่าใช้จ่ายจึงเป็นสิ่งที่นักเรียนกังวลมากที่สุดเพราะนักเรียนต้องการ มีประสบการณ์ตรงในการใช้ภาษาจีนในบริบทที่ใช้ภาษาจริง ๆ ในประเทศจีน

3. ความคาดหวังต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ ประกอบด้วย 5 ส่วน คือ เป้าหมายที่ต้องการศึกษาต่อหรือคาดหวังว่าควรส่งเสริมให้บุคคลศึกษาต่อ รูปแบบของการจัดการเรียนการสอน การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ รูปแบบของหลักสูตรและความสนใจในการเข้าศึกษาต่อ ผลวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่มีความคาดหวังในการศึกษาต่อเพื่อใช้ในการนำไปประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องในอนาคตหรือยกระดับวุฒิการศึกษาให้สูงขึ้น สอดคล้องกับผลการศึกษา เพ็ง หลีถึง (2557) ผู้เรียนในสาขาวิชาจีนจะมีปัจจัยที่เป็นกระแสในด้านการประกอบอาชีพ ด้านการพัฒนาตนเองในอนาคตเพื่อมีผลต่อการใช้ชีวิตประจำวันของการทำงาน ตนเองด้วย อีกทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดของ มาสโลว์ (อ้างถึงใน Mathes, 1980) ที่กล่าวว่ามนุษย์เป็นสัตว์ สังคมที่มีความต้องการเฉพาะอย่างไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองแล้วความต้องการในด้านอื่น ๆ จะเกิดขึ้นแทนไปเรื่อย ๆ

ในรูปแบบของการจัดการเรียนการสอนเน้นการจัดการศึกษาโดยมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ร่วมกับสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาต่างประเทศที่ทำความร่วมมือทางวิชาการและมีการเชิญอาจารย์พิเศษ หรือผู้เชี่ยวชาญในด้านภาษาจีนนั้น ๆ มาบรรยายหรือสอนร่วม โดยผลิตหลักสูตรออกมาในรูปแบบหลักสูตร ปริญญาตรีหรือในรูปแบบหลักสูตรปริญญาตรีและประกาศนียบัตรรับรองทางด้านภาษาจีน เพราะการเรียนกับ

เจ้าของภาษาด้วยจะเป็นการฝึกทักษะ การพูดคุยและคุ้นเคยกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร และในยุคสมัยของการศึกษาที่สร้างความหลากหลายรูปแบบ หลักสูตรในรูปแบบปริญญาตรียังมีความสำคัญในการเป็นใบเบิกทางเพื่อใช้ประกอบอาชีพและพัฒนางานตนเองให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต สอดคล้องกับผลการศึกษาของ พลารัก ไชโย และนัทสิริ วาริปาน (2555) การที่ผู้เรียนจะเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีสาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจนั้น จะเป็นการสร้างประสบการณ์การใช้ภาษาจีนร่วมกับเจ้าของภาษา อีกทั้งในการเรียนภาษาจีนยังเป็นแนวทางการประกอบอาชีพหลังจากจบการศึกษาหรือการทำงานพิเศษ รวมถึงความสำคัญของภาษาจีนในโลกอนาคตและยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ศุภชัย แจ่มใจ (2552) ที่พบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ต้องการให้จัดการการสอนแบบผู้สอนชาวไทยสอนร่วมกับผู้สอนชาวจีนมากที่สุดเพราะทำให้ผู้เรียนในระดับผลการเรียนที่ดีขึ้นและได้ใช้ภาษาจีนได้คล่องแคล่วมากขึ้น

4. ข้อมูลความสนใจและต้องการเข้าศึกษาต่อ ในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความสนใจและต้องการเข้าศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก ด้วยเพราะหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ ในรูปแบบต่าง ๆ กำลังเป็นที่ได้รับความนิยมในคนรุ่นใหม่ให้ความสนใจในวัฒนธรรมจีน รวมถึงต้องการเพื่อไปท่องเที่ยวและทำงานในประเทศจีนในอนาคต และด้วยภาษาจีนมีความหลากหลายในการประกอบอาชีพ เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานทั้งในประเทศและต่างประเทศไม่น้อยกว่าภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ จิรัชยา ประทีปโชติพร และรัชนิวรรณ ปัญญามณี (2564) พบว่า ผู้ที่ต้องการเรียนต่อด้านภาษาจีนมีความสนใจและความชอบ เพื่อต้องการพัฒนาความรู้ ด้านภาษาจีนในการเดินทางไปทำงานหรือเรียนต่อในระดับสูงขึ้นไปประเทศจีน และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ เหว่ย อู๋ และวัลลภา เฉลิมวงศาเวช (2565) ที่พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียน คือ ภาษาจีนกำลังเป็นกระแสนิยมของสังคมปัจจุบันที่มีผลต่อเศรษฐกิจและการใช้ชีวิตประจำวันเช่นกัน

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 คณะกรรมการที่ดำเนินการจัดทำหลักสูตรจะต้องพิจารณาถึงความทันสมัยต่อ การพัฒนาหลักสูตรให้ตอบสนองต่อสภาพสังคม เศรษฐกิจ และกระแสโลกที่เปลี่ยนไป มุ่งเน้นการสร้างทักษะการใช้ชีวิตจริง ด้วยการบูรณาการของหลักสูตรภาษาจีนธุรกิจและหลักสูตรที่เกี่ยวข้องให้มีความหลากหลายกับผู้เรียนยุคปัจจุบัน

1.2 การใช้ความร่วมมือด้วยการนำอาจารย์ผู้สอนเจ้าของภาษาจากประเทศจีนโดยตรงเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอน จะช่วยให้การจัดการเรียนการสอนโดดเด่นและน่าสนใจมากยิ่งขึ้น ด้วยผู้เรียนจะได้เรียนรู้กับเจ้าของภาษาและฝึกใช้ภาษาอย่างแท้จริง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาจีน โดยเพิ่มกลุ่มประชากรที่ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ เพราะมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ยังเป็นเป้าหมายหลักของการมาศึกษาของนักเรียนนักศึกษาจากจังหวัดอื่น ๆ ในพื้นที่ภาคใต้ เพื่อจะได้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนเพิ่มเติมมากขึ้น

2.2 ควรทำการศึกษาเรื่องเกี่ยวกับความพึงพอใจและความคาดหวังของนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาจีนในกลุ่มศิษย์ปัจจุบันเพื่อที่จะได้นำไปใช้ในการพัฒนาปรับปรุงรูปแบบในการเรียนการสอนภาษาจีนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- จิรัชยา ประทีปโชติพร และรัชนิวรรณ ปัญญามณี. (2563). การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขาภาษาจีนของนักศึกษาในสถาบันระดับอุดมศึกษา. *International Chinese Language Teaching Journal (ICLT)*, 1(1): 72-85.
- ณัฐธามารณ เดชราช ยุพรรณษา ศรีโกเมนทร์ และธนัชชา พิพัฒน์พัลลภ. (2565). ความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาจีน วิทยาลัยศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต. *วารสารครุศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี*, 4(2): 19-36.
- ณิชาภัทร จาวีสูตร อัจฉรา วัฒนานรงค์ และสุวรรพร ตั้งสมรพงษ์. (2556). การจัดการเรียนการสอนหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามความคิดเห็นของนิสิต. *วารสารศรีนครินทรวิโรฒวิจัยและพัฒนา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 5(9): 67-80.
- ไทย ปิช พาโนรามา. (2564). กระแสเรียนจีน มาแรงในอาเซียน ภาษาจีนนับวันยิ่งแพร่หลายทั่วโลก. สืบค้นเมื่อ กรกฎาคม 19, 2566, จาก <https://www.tap-magazine.net/blog-th/cns60>.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2546). *การวิจัยสำหรับครู*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- พลารักษ์ ไชโย และนันทสิริ วาริปาน. (2555). แนวทางการพัฒนาหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาภาษาธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ. สาขาวิชาภาษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ.
- เพ็ญ เหล็กถึง. (2557). ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาจีนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม. *วารสารกระแสนวัตกรรม*, 15(28): 27-38.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี. (2562). *มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี*. สืบค้นเมื่อ กรกฎาคม 19, 2566, จาก <https://www.pbru.ac.th/pbru/>.
- ศุภชัย แจ่มใจ. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนภาษาจีนของผู้เรียนสาขาวิชาเศรษฐิกิจเงินและสาขาจีนศึกษา คณะวิเทศศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต. คณะวิเทศศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต.

- สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2553). **ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์** (พิมพ์ครั้งที่ 4). มหาสารคาม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เสาวลักษณ์ สุขสังข์ และคณิศร ธีววิทย. (2560). รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ ระดับชาติ สาขา **เศรษฐศาสตร์ ประจำปี 2560**. สืบค้นเมื่อ กรกฎาคม 19, 2566, จาก <http://www.ecojournal.ru.ac.th/index.php/journals/viewPage/23>.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี. (2566). **ข้อมูลสารสนเทศ สพม.พบ. ปีการศึกษา 2566**. สืบค้นเมื่อ กรกฎาคม 19, 2566, จาก <https://shorturl.asia/SjkOK>.
- เหว่ย อู๋ และวัลลภา เฉลิมวงศาเวช. (2565). ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียน โรงเรียนเอกชนสองภาษา ก. **วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย**, 14(1): 408-422.
- Mathes, E.W. (1980). Maslow's hierarchy of needs as a guide for living. **Journal of Humanistic Psychology**, 20: 321-333.
- Yamane, T. (1973). **Statistics: an introductory analysis** (3rd ed). New York: Harper & Row.